

Ca-Nostra

*** ANY QUINT NÚM 187 ***

SEMANARI POPULAR

*** INCA, 18 DE MAIG DE 1912 ***

AVE MARÍA PURÍSSIMA

Lo mes de Maig ha sigut consagrat per la pietat cristiana a la veneració especial de la Verge María, Mare de nostre Redemptor Jesús y Mare nostra. Tots los mesos y tots los dies del any, y fins totes les hores, del día lo cristiá piados los té consagrats a María Santíssima, per axò ai tocar la campana de les hores, los fiels piadosos acostumen a resar la oració evangélica del Ave-Maria, com pera denotar que en son cor continuament viu l'amor filial envers aquesta Mare de misericordia; però lo florit Mes de Maig es un temps de renovació de aquesta pietat y culto a la Reyna de cels y terra, pel Maig la naturalesa se renova y floreix, y l'esperit cristiá ha de seguir aquesta lley de la naturalesa, renovant la olorosa devoció a la Immaculada Verge María, y fent que tornen a florir totes aquelles practiques que'ls nostres pares dexaren en honor de aquesta celestial Senyora.

Una de les practiques més exteses y edificants era la salutació per medi d'aquestes paraules: *Ave María Puríssima, sens peccat concebuda*. Ab aquestes paraules se saludaven los uns als altres los cristians, d'un modo particular servien de salutació y fins de aclamació al Bisbe y se escribien damunt del llinard de la porta d'entrada de les cases, com pera posarles baix la invocació de María.

Lo bé y la pietat may se fan vells, y la devoció a la Verge María será eterna en lo mon cristiá. Honrant a Ella honrám a son Fill Santíssim Jesús; si conseguim la seua protecció, obtendrem una meditació poderosíssima devant de la Justicia Divina, y un medi facilíssim pera que la gracia del Senyor nos favorezca en tots los perills y tentacions de la vida.

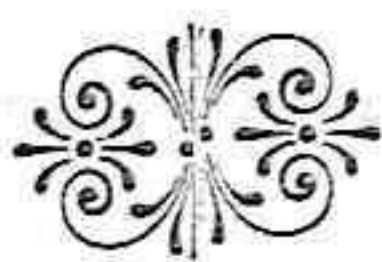
Per axò recomanám a tots los RR. Rectors y Sacerdots de la nostra jurisdicció, y tots nostres fills espirituals de

la Diócesis que tengan alguna influencia en lo país, que treballen en la renovació d'aquests testimonis públics d'amor a la Immaculada Verge María, a fi de que la salutació *Ave María Puríssima* continúe essent la filial expressió de amor y confiança a nostra Senyora y Mare.

De consegüent pròcurarán fomentar la continuació de la devota práctica de posar sobre la porta de les cases la llegenda *Ave María*, que fins pot constituir, si la cosa se fa ab inteligencia, un medi de decoració y ornament del edifici en lo que pertoca a la part material, y en lo que respecta a lo espiritual es una invocació perenne que's dirigex a la Mare de la Divina gracia en favor de la favor de la familia que axí se posa bax sa protecció, saludantla continuament ab les sagrades paraules del Angel, que bé merexen quedar grabades en lo cor dels cristians y en les pedres dels portals de ses cases.

Además també recomanám fomentar el saludo *Ave María Puríssima, sens peccat concebuda*. Axí se perpetúa entre'ls homens el saludo de inmensa alegría, consol y benedicció. Quan l'arcàngel Sant Gabriel saludá a la Verge María de part de Deu en Ella, saludá a tota la Humanitat representada en aquella augusta Dóna, y per lo tant l'éco d'aquelles paraules ha de passar de generació en generació fins a la fi dels segles. Aquest saludo es la gloria y salvació dels homens. Per axó vos exhortám a tots, fills caríssims, que en quan dependa de vosaltres, aquests testimonis públics de fe y de pietat continúen ennoblint y santificant les costum socials de nostra cristiá país.

† JOSEPH, BISBE DE VICH.



EL PERFUM DE SOLLER

Al trobarme dalt del Coll, a tres llegües de distancia com una ona m'ha arribat com una ona de fragancia de la flor de tarongé.

Jo no sé, jo no sé qué m'ha passat qu'aquella ona m'ha tocat, qu'aquella ona m'ha negat en un pélach de delicia; qu'aquella ona m'ha engolít en la dolça pregonesa d'unes aygües del oblit.

He sentit el perfum que m'invadia, el perfum que'm rodejava y en la sanch se'm transonia. L'he sentit al meu entorn com un torbament nupcial, com un pes, com el trastorn d'un gran vent paradisial.

M'ha seguit de despert y de dormir, y a la taula y en el llit, y en tot lloch, de tots indrets. Y passava les parets y filtrava per les portes y aromava'l tapament ab alenades somortes; tal que jo m'anás fonent y la Terra anés nedant en l'essencia omnipresent.

He hagut d'obrir la finestra, y m'ha semblat que l'obria sobre'l propi Paradís, embaumat de poesia; com si jo estés en el centre d'una gran flor que s'obris, com si tot el món florís per les hortes y les tanques, y en les fulles, y en les branques, y en la carn de les hurís.

M'he llevat, y m'ha esperat, he sortit, y m'ha trobat, per l'iglesia y pel convent, pels carrers y per la plassa y pel marge del torrent.

He trescat tots els comins, he mirat tots els jarcins

de la vila regalada;
y en la tassa de la font,
y en la pica sobre'l pont,
y en la terra assolada
o en els rechs d'aygua corrent
era tot una solada,
era tot una nevada,
tota blanca, tota pura,
de la flor del torbament!

Diu que Soller ve de *Súlar*,
en erábich: la vall d'or.
Ma daurada juvenesa
va gaudir de tal tresor;
y aquesta aura perfumada
m'ha aclarit, d'una glopada,
la memoria concirosa,
la memoria enterbolida.

d'una vida
lluminosa
tota joia y moviment;
d'unes festes, d'uns jardins
no sé quins,
per un temps primaverat;
d'una edad tota frisansa,
que passá com una dansa,
y uns saraus de galania.
fent el ritme de follia
d'un *scherzo* musical:
flors que plouen, tentacions,
y unes encesors divines
d'unes cares no se quines,
en deportes y en excursions,
y en anades vengudes
mitx somniades, mitx viscudes...
tot un rodar de visions
y galans exquisiteses,
y violins, y gentileses
d'unes filles de marqueses
que ballaven cotillons!

De retorn a la ciutat
tot l'enbís s'ha evaporat
com un món d'encantament;
y es que l'aura m'ha dexat
de la flor del torbament.

M'ha dexat
ab les robes impregnades
d'una olor de joventut,
d'una olor de pubertat,
d'una olor de be perdut
en les hores del passat.

Miguel S. Oliver.

PROTESTAMOS

Copiám del Setmanari «Lluchmajor» la següent protesta que feym nostra:

«Protestamos, sí, contra la infame calúnia con que un lenguaz y detractor se atrevió á mancillar la honra de nuestro honorable y virtuosísimo señor Ecónomo en el mitín que los socialistas de esta villa celebraron el día 1.º del mes que corremos en el Teatro Mataró.

Protestamos, contra el inútil proceder de atacar verbalmente en reuniones públicas la honra particular de una persona, sin tener el valor de decir con claridad lo que después se

hace correr privada ó particularmente, porque esta conducta es sólo propia de un espíritu ruín y asaz malvado.

Protestamos contra los directores ó presidentes de esas reuniones, porque consienten tales infamias sin ponerles al debido y necesario correctivo.

Y protestamos en nombre de toda persona culta y que aprecia en algo su honra, contra esos individuos, que, á falta de buenas razones, para convencer á los suyos, apelan á la infamia para borrar sus faltas, y manchan nombres que merecen aprecio, respeto y veneración.

Por hoy no decimos más. Deseamos que, ya que la ley puede alcanzar, en el caso de que nos ocupamos, al difamador, caiga todo el peso de ella sobre él, para que sea devuelta la fama á quien se robó, y tranquilizada la honrada conciencia pública, tan grosera y villanamente perturbada».

LA REDACCIÓN

Refrans, ditxos, adagis o proverbis.

- 124
Tant de Pere, vol dir ase.
- 125
Segons s'ase, s'aubardá.
- 126
Un barbé arriscá un ase.
- 127
Bon asel, es digne d'un aubardá nou.
- 128
May moren batles.
- 129
Qui no está avesat a dur bragues, les costures l'hi fan llagues.
- 130
N'hi ha que'l vent de s'áspit los costipa.
- 131
Qui ho vol veure, s'hi ha de beure.
- 132
Avuy per mí, demá per tú.
- 133
Abril, cada gota val per mil.
- 134
El mon es un bigalot, aferra qui pot.
- 135
Pas béc ponen ses gallines.
- 136
Tots els benèyts se moriren s'any de sa nèu.
- 137
Ab aquestes noccs partexen aquest bescuit.
- 138
Qui está més alt, predica.
- 139
Aussell vey, mal d'engabiar.
- 140
Tant s'atanyen, com s'assemblen.
- 141
Axò, no s'avé ab alló.
- 142
Axí ho ensumen; y tenia es nas dins una femerada.
- 143
N'hi ha que fan es beneyt per no pagar s'hostelatje.

- 144
A boca copa, no hi entren mósques.
- 145
Es flocs han de dí ab ses castanyetes.
- 146
Lo que s'ha d'empenyorá que se vènga.
- 147
Una flor no fa estiu, ni dues primavera.
- 148
Any de figues flors, any de plors.
- 149
Tantes me'n diguen, sols que no'n feren.
- 150
Ets ases y es muls, en es mercat, no son tots uns.
- 151
Se pò, en volerla veure, no's res.
- 152
En parlá de mí, no ric.

A la Mare de Deu de S. Salvador

Mare de Deueta
de San Salvadó
donaumos fresqueta,
minvau sa calò.

De San Salvadó
el puig es enfora;
passarem un hora
de pena y calò.

Donaumos fresqueta
y embatol de mà.
que se costa dreta
tots volem pujá.

Minvau sa calò
joh, Verge estimada!
per fer sa tornada
cap a Lluchmajó.
María Antonia Salvá.

CARTARISTES

Mirau de quin enginy se valen per furta a n-els germans proismes. Pel bonlevard de Clichy passava una jove alta, esbelta y elegantament vestida. Enava tota sola; caminava depressa, fent tremolas les llargues plomes de son *joli chapó* que's columpiaven par demunt sa cabellera rossa; ab ritme magestuós. De pronte, al toparse ab un senyó molt ben vestit, la jove fer veure que no's sentia molt bé; tencá els ulls, doná un parell de passes testanetjant, allarga els brassos com que cercar part o banda per apoyarse, y... hauria cayguda en terra si aquell senyó no l'hagués anat a sostenirla per la cintura.

—¿Qu'es axò, senyoreta? ¿Que no's sent bé?—

Ella ab decaiment abandoná el cap demunt el pit del seu protector.

—¡Oh,... no's res,—l'hi respon ella—un maretx,... vosté'm perdón,...—

En cassos semblants es molt natural que's sentiments caritatius se despertin, y el bon senyó diu de ferli vení un carruatge, però

ella s'hi opose, tota modesta y prudent.
—No, moltres gracies... me crega, no es precis... no es estat mes qu'un torn de cap, ja estic bé... no se molest més, li repetesc a vostres les gracies, adios.—

Y saludant ab molta de finura, llavors ab llestesa puja a un òmnibus que passava, y desaparex.

Quedá aquell senyó caritatiu aturdit y embebeiat mirantle com s'en vá. Però, al cap de pocs moments se dona conta que l'hi falta sa cartera y estava fora corda, coneguent l'astúcia que s'havía valgut aquella *demoiselle* pera pillarla.

Pelegrinació Franciscana a San Salvador de Felanitx

L'estol d'Inca partí a les tres de la matina da en carruatges fins a Santa Maria, aont el tren esperava nostra arribada per partí.

El sol soríia y noltros el veym a través de la fumassa de la máquina que fa vapor. Es llástima qu'un bon pinsell no'm fassi una pintura.

Els pelegrins de Binisa'em y Consey ja havien pres lloc en bagons de segona. La máquina síula demunt els cántics de veus de junes.

En tots els pobles de la vía pujen nous romeus en les seues respectives banderes; les veus com qui entrin en saliva; els cántics son mes animosos y els saludos plens d'alegría.

A diferents punts com qui el tren vulga almar, y casi s'atura pel cansament de la càrrega humana.

A l'estació de Felanitx hi ha moltíssima gent y una música que toca per saludar nostra arribada.

Poc temps després arriba l'expedició de Palma qu'es d'un afecte solemniat y sosprenent. La máquina va adornada ab faxes de color nacionals, devant porta l'escut de Sant Francesc ab la bandera del Papa enlassada ab l'espanyola; y axò nos conmov, al veure demunt el maquinisme material de nostro sigle l'emblem de l'espíritualitat franciscana.

El francicanisme enten per tot ses belles petjades:
—¿no veis ses armes sagrades a sa máquina del tren?

Els 600 romeus palmesans saluden la multitud qu'els espera, y que contesta ab visques y aplausos. Les músiques toquen, les banderes ferides per la llum del sol par qu'estiguen embuyades; però les congregacions y germandats desfilen una darrera s'altra en la major orde. Que bé ho té organissat la Junta receptora!

A l'entrada de Felanitx s'alsa un arc de llorey y en totes les finestres y balcones dels carrés aont passám penjen domassos de festa. La romeria seguex cap a la Iglesia parroquial cantant himnes franciscans acompanyats per dues bandes de música.

Ei Reverent P. Pere J. Cerdá va anar a celebrar a la capella de les Trinitaris, aont molts de pelegrins inquers, també combregárem, cantant, religioses y romeus, cansons pie-

doses.

Després les monjes se destaxinaren per servirnos aygo y tot lo que necesitárem per la refecció.

El entretant a la Parroquia se desplagava lo millor: la missa de Ilm. Sr. Bisbe, els cants melodiosos de la capella seráfica, una fervorosa plática del Pare Doroteo caputxí, y la comunió general donada per sis sacerdots y el celebrant; axò que tot el temps de la missa s'havía repartit el Pá Eucarístic a la capella de la comunió.

A l'oratori de Sant Salvador combregaren els pelegrins de Santanyí, qu'eren 400, y els d'altres llogarets d'aquells entorns, que hi eren en massa, y que donaren un gros contingent a l'aplec Franciscá.

Mos trobám a n-el camí de Sant Salvador: la pujada es aspre, el sol se troba a la plenitut del dia, y apesar de lo dificultós de la costa la caravana puja plena d'alegría tenguent encara humor per cantar.

Ohi Maria Verge y Mare
Mare del Deu del amor...

El Cronista tot suós va en sos mitjos retuts per fluir ab espay la poesia d'aquest paratge, y verament troba justificats els preciosos y llahorables *Stramps* de Mn. Ribet, cantats a l'impressió d'aquesta Natura.

Axò va de hò a millor y les impressions se toquen y un no sap quina es més sentiday agradable: Les dependencies del Santuari que té caràcter del antigor; el temple que poseex preciosidats culturals que no tenen preu; la Mare de San Salvador servida y custodiada per cinc religiosos esmitans, la amabilitat y alegría de pelegrins que materialment no cabien a n-el Santuari: els servicis d'allá d'alt; el panorama qu'es describex d'aquella altura que un no arriba a reconcentrar en si mateix, tot forma un conjunt sugestiu, de suprem encant, poques vegades sentit.

A les dotze comensá l'Ofici que celebrá el Rnt. P. Bruno de Igualada, Superior de caputxins, cantantse la missa d'Angelis. A l'ofertori va predicá el Rnt. Pare Cerdá, manifestant que quant tothom abandonás la Iglesia Catòlica, les Terceres Ordes mallorquines no l'abandonarien may, que primer l'impiedad tendria que passar per demunt els terciaris abans que consentir afluxar gens en sa fè. Fe alusió a les pelegrinacions passades dient qu'els aplecs franciscans veniders encare havien d'esser manifestacions més grans de pietat y franciscanisme. Acabá dient qu'a n-els peus de la Mare de Deu teniem que fer un programa que havien d'observar tota la vida, de fer guerra a la blasfemia, a la prensa impia y a tota manifestació del esperit del mal.

A les tres de la tarde se fe un acte literari a l'ayre lliure.

Dirigexen la paraula desde una tarrada els joves terciaris D. Antoni Moncada, D. Damiá Vidal y Burdils, D. Jaume Puig y D. Melchor Cloquell. Aquests quatre joves que poques vegades han dirigida la paraula en públic, tots estaren elequents, analtint les glories franciscanes y animant els terciaris mallorquins a lluytar per la fè.

Nostro Director llegí una poesia inèdita ti-

tulada «Mallorca Franciscana»

El llorejat poeta D. Joseph Tous y Maroto una poesia dedicada a Maria Santíssima:

D. Miquel Bordoy, membre de la Junta receptora de Felanitx, fe un arudit discurs sobre la fundació del Santuari de Sant Salvador.

El P. Fornés, llegí la poesia de la distingida poetisa D.^a Maria Antonia Salvá que publicám a la segona plana d'aquex número.

Finalment, Mossen Antoni Artigues, un dels qui més ha treballat pel bon ècxit de la romaria, posa una digne clau en la seua paraula hermosa y oportuna a acte tant important y solemne.

Lo Ilm. Sr. Bisbe qu'ha pujat a peu a n-aquella altura, després de visitar la venerable imatge, dirigex la paraula als pelegrins analtint l'hermós acte que havien realisat aquella diada y acaba donant la bendició papal.

Els romeus dels pobles que tenen que fer el viatge en carruatges ja son partit a sos respectius pobles. El cos de la pelegrinació torna passar per dins Felanitx ab actitud ordenada acompanyats de les músiques y cantant himnes franciscans y de Maria Inmaculada, resultant un acte tal vegada més grandió qu'el qu'hem presenciat demati.

Els pelegrins no perden s'humor; desde Felanitx a Santa Maria; els cants se repetexen sovint. A Porreres reben els seus en sa música. El cor ve ple de emoció per una diada catòlica passada en santa germanor.

Acabám aquesta pàlida y mal feta ressenya felicitant els Pares caputxins y a tots qui han treballat pel lluiment de tant grandió acte.

Cronicó d'Inca

Maig de 1912.

Dia 12.—Se fá una crida, ordenant que per pasturar cabres y basíá de llana se necessita orde de l'Alcaldía.

—Fá una calor escesiva. Se senten moltes persones que diuen que may dins el maig havien sentida tanta calor, y podien afagir, també, que may dins l'abril havia fet tant de fret.

Dia 15.—Se beneex una nova capella a la Casa dels Germans de les Escoles Cristianes. El Sr. Rector Mn. Bernadí Font després de la bendició hi celebra missa de Comunió pels alumnes de les classes que dirigexen, antantse himnes alusives a l'acte.

Dia 16.—Se fá la festa del Sant Cristo d'Inca ab molta solemnitat.

A l'ofici major Mn. Antoni Palou va fer un hermós sermó, retreguent les glories dels fills il·lustres d'Inca al fer menció dels sagrats suors de la venerable figura.

Tot el dia la capella del Sant Cristo, que estava molt adornada, va esser visitadíssima dels inqués que li tenen fonda devoció.

Dia 17.—Nostro mercat avuy es primer. L'impressió general es que'l divenres es un mal dia per nostro mercat setmanal; que valdria més que se fes el dimecres quant no se fá en dijous a causa d'esser dia festiu. La raó que's dona per la falta de concurrencia, es que'l dimecres s'ha fet mercat a Sineu, el di-

jous s'ha fet, mes o menos, el seu mercat a casi a tots els pobles, inclús a Inca, y el divendres la gent ja no està per comprar, ni perdre més dies.—El Cronista.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgirem dijous passat a n-el mercat d'aquesta Ciutat:

Bessó	a	103'00	el quintá
Blat	a	17'50	la cortera.
Xexa	a	18'00	id.
Sivada	a	10'00	id.
Idem. forestera	a	9'00	id.
Faves de cuynar	a	19'00	id.
Idem. foresteras.	a	15'00	id.
Monjetes de confit	a	28'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Guixes	a	19'00	id.
Patatas	a	9'00	es quintá.
Moniacos	a	3'50	id.
Garroves	a	6'00	id.
Gallines	a	0'85	sa tersa
Ous	a	0'95	sa dotzena

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

Dia 11 d'aquex mes morí el Rnt. Pare Joseph Sabatés y Argimón, Superior dels Sacerdots Missioners de Sant Vicens de Paul de la casa religiosa de Palma.

Contava l'edat de 56 anys y en feya 28 que dedicava tots els seus afanys a evangelisar Mallorca. Per la Missió que's doná a n-aquesta ciutat en 1895 dexá grans recorts del seu apostòlic zel. Encarregat de les plátiques morals la seua poderosa paraula atragué nombrosos auditoris per l'unció y transparencia de la seua oratoria.

També era un convensut de l'importancia de la Premsa catòlica y fins a n-aquesta publicacioneta arribaren ses paraules de animació y consol, la qual publicació recomanava sempre que tenia ocasió.

Tenia un caràcter bondados, el do de consy y hermoses virtuts sacerdotals que'l feyen un religiós estimable y que li donaven moltes simpaties y amistats en tots els pobles de Mallorca.

Enviám a sos germans en Religió, els Missioners, nostro planyivol condol, al metex temps que feym oracions pel descans etern de la seua ànima per que si está en lloc d'expiació aviat vaja a gaudir de la visió beatífica.

D. Joan Vidal, Mestre de Llubí, dimecres tengué el gran sentiment de veure la mort de la seua fiya Coloma, encantadora nina de tretze anys qu'una pulmonia fulminant se n'ha duyt en tres dies a l'altra vida.

De bon deveres planyem l'augustia inmensa que aquests dies prova el cor del amic Sr. Vidal, la seua senyora y familia per tan sensible pèrdua. Deu tenga en la gloria l'ànima de la difunteta. Amen.

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.

Escapulons

Mallorquins premiats.—Ab molta satisfacció llegirem que un dels *accessits* a la prosa dels Jocs Florals de Barcelona, va ser adjudicat a una composició de nostro amic y col·laborador M. Salvador Galmés, titulada *Somni trencat*.

Tambéva esser agraciad ab un altra *accessit* a l'*Anglantina d'or* l'amic poeta D. Joseph Tous y Maroto per la seua poesia *Crepuscle*.

Eus alegrám dels nous premis de tants bons amics y escentents literats y los enviám nostra coral enhorabona.

--D. Florenci Prat m'es ha participat qu'a n-els seus *Migatzems* ha rebut una completa variació de robes de la temporada de la primavera y estiu, y que ha introduit a la casa les seccions de *Camiseria* y *confeccions* y que tant per lo ben fetó del trebay com per la economia de preus pot servir el públic en inmillorables condicions.

Ca-Nostra

SETMANARI POPULAR

A 4 pessetes l'anyada entera.

A n-els Srs. Mestres y Obrers que mos ho demanin sols los contám 2 pessetes.

A n-els qui comprin a rostra llibreria per 100 pessetes cad'any al contat los regalám la suscripció.

Els suscriptors tenen dret a publicar un anunci 4 vegades l'any.

Carré de la Murta, 5.—INCA.

LOS PREVISORES

DEL PORVENIR

Asociación mútua nacional de ahorro para pensiones, capital ilimitado en constante progresión creciente constituido en Inscripciones Nominativas y depositados sus resguardos en el Banco de España. Cuenta corriente en el Banco de España. Oficina Central de la Asociación Hechegaray 20 Madrid. Indiscutible. Doce millones de pesetas dan 480.000 de renta anual; de modo que Los Previsores del Porvenir, en 7 años de ahorro, han logrado tener más de 1.300 ptas. diarias de renta sujeto á los impuestos legales de tributación. Número de la última inscripción 116.781 socios y 13.025.000 ptas. de capital. Inscripciones de 1 á 5 ptas.

Para más informes d'irigirse á

D. Pedro Pujadas Far

ORIENTE 12. INCA.

POSTALS DE VISTES D'INCA

A NOSTRA LLIBRERIA NE TROBAREU

A BALQUENA.

Mes de coranta clichés diferents

en negre y il·luminades en colors,

¡ES COSA DE VEURE!



ALMACENES MONTANE

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 10

PALMA

Pañeria, Sastreria, Novedades, para Señora y Caballero, Camiseria, Lenceria, Manilateria, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadon, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinas.

EN LA SUCURSAL CANBITLA,

ROPAS HECHAS Y SASTRERIA ECONOMICA



LLIBRES DEL MES DE MARIA

C. DE LA MURTA, 5.-INCA.

MES DE MAIG o devoció á María Santíssima compost per Mn. Gabriel Marián Ribas.

MES DE MAIG consagrat a María Santíssima, imitat del que en castellá compongué D. Joseph M.^a Quadrado pel de Mn. Miquel Costa.

Petit MES DE MARIA o sia el mes de Maig dedicat a la Santíssima Verge María, escrit per D. Pere d'A. Penya.

LES GLORIES DE MARÍA per Sant Alfonso Maria de Ligorio.—Una edició de 10 reals y una de pesseta.

FULLETES apropiades pera reparar a les funcions del mes de María. Ne tenim en mallorquí, en catalá y en castellá, a preus economics.

IMPRESSOS Y

ENQUADERNACIONES

A L'IMPRESA DE CA-NOSTRA

TROBAREU

Prontitut, © Netedat © Economia

flor de Carí

PER

Mn. SALVADOR GALMÉS

CONTARELLA || PREU 1'50

(1891—1899) || C. Murta—Inca